

درس‌های دیروز برای گذر به فردا

◀ **مهدی شفيعی** - مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران / چند روز پیش رسانه‌ها به مناسبت سالگرد کوتای ۲۸ مرداد ۳۲ به روال همیشگی به این رویداد

پرداخته بودند. در طول زمان، زوایای بیشتری از این رویداد آشکار شده است. اگرها، چراها و تأسفات‌های فراوان از سوی بازیگران حاضر و غایب این رویداد و پژوهشگران در طول زمان تا به امروز درباره کودتا منتشر شده است. گرچه کودتا اتفاق بزرگی در تاریخ معاصر ایران بوده و هست اما می‌توان رویکرد به این اتفاق تاریخی را به هر مسأله دیگری حتی در حوزه‌های شخصی تعمیم داد. ما در عرصه زندگی شخصی خود مسائلی را داریم که پس از گذشت زمان خودمان یا با همراهی نزدیکانمان در مورد کارهایی که در مورد آن مسأله باید در زمان مناسب انجام می‌دادیم و ندادیم و کارهایی که نباید انجام می‌دادیم و دادیم گفت‌وگو می‌کنیم. سعی می‌کنیم از تجربه خودمان و از تجربیات اطرافیانمان یا دیگرانی که در مورد رویکردهای مختلف به یک مسأله گفته‌اند و نوشته‌اند بهره ببریم تا حسرت‌ها یا خسران‌هایمان در آینده کمتر شود یا اگر فرصتی برای برخی امور برای مانمانده مثلاً تحصیل در یک رشته خاص یا پرداختن به یک ورزش خاص یا... به فرزندان و خویشان و دوستانمان تذکرات لازم را بدهیم یا تجربیات مرتبط را منتقل کنیم. همین نکته را می‌توان به عرصه عمومی یا تصمیمات سیاسی و اقتصادی و اجتماعی تعمیم داد. به ابتدای سخن بر می‌گردم و افسوس‌ها و چراها و اگرها درباره کودتا را یادآوری می‌کنم. این روزها کشور بیش از هر زمانی نیاز به همدلی بین افراد و خانواده‌ها و گروه‌های دوستان و همکاران و همسایگان و همکلاسی‌ها و... دارد. روزهای کرونا و تحریم و مشکلات اقتصادی. روزهایی که قطعاً خواهد گذشت اما چه بهتر طوری بگذرد که بعدها هر کدام از ما کمتر از افسوس‌ها و حسرت‌هایمان بگوییم و بیشتر خاطرات خوش تجربیات

همدلی در این روزهای سخت در دورهمی‌های خانوادگی و دوستانه بعد از کرونا را یادآوری کنیم؛ هر کسی در حد توان خودش. همین نکته را می‌توان به عرصه عمومی تعمیم داد. دستگاه‌های حکومتی در هر سه قوه، نهادهای عمومی، احزاب و جریان‌های سیاسی، فعالان اقتصادی و اجتماعی، اهالی فرهنگ و هنر و رسانه و هر کس یا مجموعه‌ای می‌تواند بخشی

از ارتقای همگرایی ملی برای عبور از این روزها باشد. باید نگران آینده‌ای بود که در آن میزان حسرت‌های از دست رفتن موقعیت‌های پیشرفت کشور به خاطر نداشتن چشم‌انداز آینده، توجه به اهداف غیرملی، منافع حزبی و گروهی نادرست بیشتر از تجربیات خوش برای آیندگان از اقدامات مؤثر و کارآمد روزگارمان باشد. دولت این روزها در وسط معرکه است. تماشاگر معرکه ماندن برای کسی که معرکه و آنچه در آن اتفاق می‌افتد به او هم ربط دارد، غیرمنطقی است. حالا اگر همین کس فقط تماشاگر نماند و آتش بیار معرکه هم باشد چه می‌توان گفت. بویژه اینکه معرکه برپا شده با جان و زندگی مردم گره خورده باشد و دولت در این دوره سخت وظیفه حفظ جان و نان مردم را توأمان بر گرده خود بکشد. این برهه تاریخی و تاریخ‌ساز است و مورد داوری آیندگان قرار خواهد گرفت. چه آنان که باری از دوش برداشتند چه آنان که باری بر دوش گذاشتند. از تجربیات شخصی و تاریخی بهره بگیریم برای افسوس نخوردن در آینده. برای همدلی و همگرایی با هدف گذر از روزهای سخت و برای پیشرفت کشور.

✱

رئیس جمهوری همواره بر انعکاس عملکرد دولت تأکید داشته است. سالگرد شهادت محمد علی رجایی و محمد جواد باهنر که به نام هفته دولت نامگذاری شده است، فرصت مغتنمی شده تا دولت‌ها از دو منظر تشریح دستاوردها و تحقق شعارهای انتخاباتی و البته انتقادهای کارشناسی مورد بررسی قرار گیرند. در ضمیمه‌ای که می‌بینید مروری کرده‌ایم بر ۷ سال تلاش بی‌وقفه دولت تدبیر و امید برای احقاق حقوق ایرانیان در عرصه بین‌المللی و رفع تحریم‌های شورای امنیت با امضای برجام و تلاش برای رفع تحریم‌های ظالمانه امریکا پس از خروج این دولت از برجام. سالی که کرونا نیز سایه خود را بر تمام شئون زندگی انسان‌ها گسترانده است. در مجموعه منتشر شده در کنار تبیین و تشریح برنامه‌های دولت گفت‌وگوها و میزگردهایی با حضور کارشناسان مختلف سیاسی، اقتصادی و فرهنگی انجام شد. این ویژه‌نامه نگاهی دارد به عملکرد ارکان دولتی که تا روز آخر هم امیدوارانه به خدمت مشغول است. امید است این مجموعه منتشر شده گامی در جهت اجرای رهنمودهای ریاست محترم جمهوری مبنی بر تلاش رسانه‌ها برای انعکاس خدمات و اقدامات دولت محترم مثمر ثمر قرار گیرد.

